

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/788/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6812206138
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6812206138.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Klaudie Koskovej a sudcov JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné nám. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 30. 05. 2014, č. k.: 4C/155/2012-72, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal vyčíslenej náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. spôsobenej okresným súdom v exekučnom konaní vo veci sp. zn. súdneho exekútora EX 648/2003, tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote.

Okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 22. 11. 2010 bol exekučnému súdu doručený návrh navrhovateľa na zmenu súdneho exekútora zo dňa 18. 11. 2010. Súd vyzval pôvodného súdneho exekútora na vyčíslenie trov exekúcie a na zaslanie exekútorskeho spisu. Dňa 15. 02. 2011 doručil súdny exekútor súdu vyčíslenie trov exekúcie spolu so svojim spisom sp. zn. EX 648/2003. Uznesením č. k. 4Er/1669/2008 - 21 zo dňa 02. 03. 2011 súd exekúciu zastavil a uložil oprávnenému povinnosť uhradiť súdному exekútorovi trovy exekúcie. Podľa odôvodnenia uvedeného uznesenia súd preskúmal notársku zápisnicu, na podklade ktorej bola vedená exekúcia a zmluvu o úvere a zistil, že v danej veci nebol riadne splnený jeden zo základných predpokladov materiálnej vykonateľnosti notárskej zápisnice, ktorým je súhlas povinného z obsahom notárskej zápisnice a z jej vykonateľnosťou. Súd dospel k záveru, že notárska zápisnica, na základe ktorej bola vedená exekúcia, nie je vykonateľná, a preto exekúciu zastavil z úradnej moci podľa § 57 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Nakoľko boli splnené podmienky pre zastavenie exekúcie z úradnej moci, súd nerozhodoval o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, pretože by toto rozhodnutie bolo zbytočné a zastavenie exekúcie má pred ním prednosť. Proti uzneseniu nepodali účastníci konania odvolanie, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 04. 2011. Exekučné konanie začalo pred 01. 09. 2005, súd postupoval v súlade s citovaným prechodným ustanovením Exekučného poriadku podľa § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení do 31. 08. 2005. V zmysle tohto ustanovenia exekučný súd nemal povinnosť rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu, ako to uvádza oprávnený. Okresný súd uzavrel, že

nemal preukázaný tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu, ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti odporcu za škodu a svoje rozhodnutie oprel o ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d), 4 ods. 1 písm. a), 9 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, § 238 ods. 1, § 44 ods. 6 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.).

Proti rozsudku okresného súdu podal navrhovateľ včas odvolanie. Domáhal sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konanie. Vyjadril názor, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca. Okresný súd rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci na tento postup neboli splnené zákonné podmienky. Trval na osobnej účasti jeho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde. Okresný súd nemohol rozhodnúť vo veci samej, pretože v čase rozhodnutia nebolo ešte právoplatné uznesenie o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania. Okresný súd mu odňal možnosť konať pred súdom, pretože sa nemal možnosť vyjadriť k tvrdeniam odporcu ani k vykonaným dôkazom, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie, čím došlo aj k porušeniu jeho práva na kontradiktórne konanie. Tvrdenia okresného súdu o dodržaní zákonných lehôt v exekučnom konaní nekorešpondujú s časovými úsekmi uvedenými v odôvodnení napadnutého rozsudku. Neboli splnené zákonné podmienky na rozhodnutie v jeho neprítomnosti a okresný súd vykonal dokazovanie, ktorého obsah a rozsah si bez uvedenia dôvodu určil sám. Namietal, že meritorne rozhodnutie vo veci neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí jeho návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., proti ktorému podal odvolanie.

Pokiaľ súd zamietol návrh v časti náhrady skutočnej škody, namietal, že v odôvodnení rozhodnutia sa súd zaoberal len škodou, ktorá mala súvisieť so správou pohľadávky počas nečinnosti súdu. Súd úplne ignoroval všetky tvrdenia navrhovateľa o majetkovej škode, ktorá vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému. V tejto časti je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Nesúhlas s tvrdením, že náklady na správu pohľadávky počas nečinnosti súdu zapríčinil dlžník (povinný).

Namietal, že súd vo veci nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných „prielohov“ zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rozhodnutie v zákonom stanovenom čase. Súd predsa sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Napriek tomu, že súd zistil porušenie práva, nekonštatoval ho a na tejto chybe postavil svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy navrhovateľovi.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom, ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t. j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej lehote. Odvolací súd sa s argumentáciou navrhovateľa nestotožnil, pretože navrhovateľ nepreukázal nesprávny úradný postup exekučného súdu (existenciu prieťahov v súdnom konaní), čo je základný predpoklad zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Ťažisko argumentácie navrhovateľa o nesprávnom úradnom postupe exekučného súdu spočívalo v tvrdení, že súd si nesplnil zákonnú povinnosť, pretože o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora nerozhodol do 30 dní od doručenia návrhu na súd, čím konal

so zbytočnými prietrahmi. Z pripojeného exekučného spisu je zistiteľné, že exekučné konanie sa v danej veci začalo dňa 26. 05. 2003, ktorým bol na exekútorový úrad súdneho exekútora Bc. Ing. Karola Mihála so sídlom v Košiciach, doručený návrh na vykonanie exekúcie. Právny režim exekučného konania sa riadil právom platným a účinným do 31. 08. 2005. Právna úprava, ktorej aplikácie sa navrhovateľ dovoľáva vstúpila do účinnosti až od 01. 09. 2005, resp. od 01. 12. 2006 a nedopadá na exekučné konania začaté pred 01. 09. 2005, resp. pred 01. 12. 2006, čo vyplýva z prechodných a záverečných ustanovení § 238 ods. 1, 2, § 240 ods. 1, 2 Exekučného poriadku. Na exekučnú vec vedenú na okresnom súde pod sp. zn. 4Er/1669/2008 sa správne aplikuje ust. § 44 ods. 6 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. 08. 2005, ktoré neupravuje žiadnu lehotu pre rozhodnutie exekučného súdu o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora. Zo spisu 4Er/1669/2008 je zistiteľné, že exekučný súd zastavil exekúciu vedenú proti povinnému s odkazom na ust. § 57 ods. 1 písm. a), § 58 ods. 1 Exekučného poriadku. O návrhu na zmenu súdneho exekútora vôbec nerozhodol. Postup exekučného súdu, ktorý po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil ex offo k skúmaniu exekučného titulu bol správny. Z ust. § 58 ods. 1 Exekučného poriadku vyplýva, že exekučný súd je oprávnený a povinný skúmať zákonnosť exekučného titulu v ktoromkoľvek štádiu už začatého exekučného konania a nielen v súvislosti s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie. V situácii, keď exekučný súd po preskúmaní exekučného titulu dospel k záveru, že nie je spôsobilým podkladom pre vykonanie exekúcie, odpadol právny dôvod zaoberať sa návrhom na zmenu súdneho exekútora. Rozhodnutím o zastavení exekúcie zanikol predmet konania o návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutie o zmene exekútora by bolo nadbytočné. Súdny exekútor by svoj vplyv v exekučnom konaní po zastavení exekúcie už nemohol uplatniť.

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že návrhom na začatie konania sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal vyčíslenej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej okresným súdom ako exekučným súdom v exekučnom konaní tvrdeným nesprávnym úradným postupom, t.j. nerozhodnutím o návrhu na zmenu exekútora v zákonom stanovenej lehote. Navrhovateľ navrhol vykonať dokazovanie len konkrétnym exekučným spisom okresného súdu. Priamo v návrhu na začatie konania vzniesol navrhovateľ námietku zaujatosti všetkých sudcov okresného súdu, o ktorej riadne rozhodol nadriadený súd tak, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania prejednávanej veci nevylúčil. Okresný súd doručil návrh navrhovateľa odporcovi na vyjadrenie, obidvom účastníkom konania doručil písomné poučenie účastníka konania, okrem iného aj podľa § 120 ods. 4 O. s. p. Vyjadrenie odporcu k návrhu riadne doručil navrhovateľovi prostredníctvom pošty. K spisu okresného súdu je pripojený v napadnutom rozsudku uvedený konkrétny exekučný spis ohľadne exekučného konania, v ktorom mala byť navrhovateľovi podľa návrhu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu spôsobená tvrdená škoda. Treba zdôrazniť, že okresný súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie z dôvodu, že išlo o konanie podľa ust. § 115a ods. 2 O. s. p., preto neplatia ani podmienky upravené v odseku 1 tohto ustanovenia a námietky navrhovateľa v tomto smere sú irelevantné, nakoľko súd len verejne vyhlásil rozsudok.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky navrhovateľa ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom okresného súdu, pričom sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. na ne v celom rozsahu poukazuje. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody navrhovateľa odvolací súd dodáva, že okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktoré aplikoval správne ustanovenia právnych predpisov a súčasne vec správne právne posúdil. Záver okresného súdu o nenaplnení predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu považuje aj odvolací súd v celom rozsahu za správny, pretože navrhovateľ nepreukázal tvrdený nesprávny úradný postup exekučného súdu v spornom exekučnom konaní. Z dôvodu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania navrhovateľa viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 3 O. s. p.).

Odvolacia námietka navrhovateľa, že v prejednávanej veci rozhodoval vylúčený sudca nie je dôvodná. Tvrdenie o vylúčení zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania veci založil navrhovateľ na argumente, že tento je sudcom rovnakého súdu, ktorý mu ako exekučný súd svojim nesprávnym úradným postupom mal spôsobiť uplatnenú škodu. Súdna prax dospela k ustálenému záveru, že dôvod

na vylúčenie sudcu nezakladá sama skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (pozri napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Nc/14/2010 zo dňa 31. 05. 2010). Dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne podľa tvrdenia navrhovateľa svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu za majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu (pozri napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/201/2013 zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 3Cdo/102/2013 zo dňa 11.03.2013 alebo sp. zn. 3Cdo/202/2013 zo dňa 12.09.2013, rovnako aj uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo/727/2011 zo dňa 27.04.2012). O navrhovateľom vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu riadne rozhodol nadriadený súd s tým, že zákonného sudcu z prejednávania a rozhodovania vecí nevylúčil. Iné (nové) dôvody zaujatosti zákonného sudcu navrhovateľ v odvolaní neuviedol.

Odvolačná námietka navrhovateľa, že mu okresný súd uskutočnením pojednávania v jeho neprítomnosti a vykonaním dokazovania exekučným spisom v jeho neprítomnosti odňal možnosť konať pred súdom a porušil jeho právo na kontradiktórne konanie, tiež nie je dôvodná s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolacieho súdu s poukazom na ust. § 115a O. s. p. Z obsahu spisu taktiež vyplynulo, že navrhovateľ nežiadal o zrušenie pojednávania z dôvodu, že zákonný sudca je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí, prípadne že podal ústavnú sťažnosť. O námietke zaujatosti sudcov okresného súdu vznesenej navrhovateľom nadriadený súd riadne rozhodol. Nesúhlas navrhovateľa s rozhodnutím nadriadeného súdu nie je dôležitým dôvodom na odročenie pojednávania, pretože navrhovateľovi zostáva zachovaný odvolací dôvod spočívajúci v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. g/ O. s. p.).

Zo spisu okresného súdu vyplýva, že navrhovateľovi bolo riadne doručené aj vyjadrenie odporcu k návrhu. K odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani v rámci dokazovania. Okresný súd sa oboznámil s exekučným spisom, ktorý ako dôkaz navrhol vykonať samotný navrhovateľ priamo v návrhu na začatie konania s tým, že navrhovateľ bol účastníkom uvedeného exekučného konania a teda obsah exekučného spisu z hľadiska tvrdených skutočností o dobe od podania mu bol nepochybne známy, pretože z exekučného spisu vyplýva, že všetky rozhodnutia boli navrhovateľovi riadne doručené. Odvolací súd v zhode s okresným súdom dospel k záveru, že k odňatiu možnosti navrhovateľa konať pred súdom nedošlo ani postupom okresného súdu, ktorý by napadnutým rozsudkom rozhodol vo veci samej pred nadobudnutím právoplatnosti uznesenia o zamietnutí návrhu navrhovateľa na prerušenie konania, pretože navrhovateľ nenavrhol prerušiť konanie a o takomto návrhu ani okresný súd nerozhodoval. Navrhovateľ nebol vylúčený z uplatnenia žiadneho svojho procesného oprávnenia a postup okresného súdu je plne odôvodnený ust. § 115a O. s. p.

Nakoniec navrhovateľ v odvolaní namietal aj nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktorý sa podľa neho vôbec nezaobrá uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Ani v tomto smere však nemožno podľa názoru odvolacieho súdu okresnému súdu nič vytknúť. Nakoľko navrhovateľ v konaní nepreukázal jeden z kumulatívnych obligatórnych predpokladov zodpovednosti odporcu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (t.j. nesprávny úradný postup exekučného súdu), v súlade so zásadou hospodárnosti konania nebolo potrebné sa v odôvodnení rozsudku osobitne zaoberať nepriznaním uplatnenej škody a nemajetkovej ujmy. Táto skutočnosť preto v žiadnom prípade nespôsobuje navrhovateľom tvrdenú nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku.

K námietke navrhovateľa, že odporca sa nevyjadril k veci napriek výzve súdu, odvolací súd dodáva, že námietka nie je dôvodná, pretože odporca sa na výzvu súdu vyjadril. K námietke, že mal súd rozhodnúť podľa § 153b O. s. p. odvolací súd navyše dodáva, že fakultatívnosť použitia inštitútu rozsudku pre zmeškanie znamená, že súd nie je viazaný návrhom navrhovateľa na rozhodnutie vecí týmto spôsobom; ak to uzná vzhľadom na okolnosti veci za potrebné či vhodné, môže vo veci riadne konať, aj keď by boli splnené všetky ostatné podmienky rozhodnutia sporu týmto spôsobom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O. s. p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Odporca bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému navrhovateľovi

právo na náhradu trov konania. Keďže odporca nedal návrh na náhradu trov odvolacieho konania v súlade s § 151 O. s. p., odvolací súd mu ich nepriznal.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.